

Fának ütközött és felrobbant a kocsija – Négyen túléltek, ketten meghaltak

Futballisták tragédiája

Fának ütközött, majd felrobban egy Fiat személygépkocsi vasárnap hajnali 4 órakor Mindszent határában. Az autóban hatan utaztak: négy helyi futballista, egy huszonéves lány, és még egy férfi, akiről lapzártánkig nem derült ki teljes bizonyossággal, hogy kicsoda. Az arra járók négy embert kimentettek, de a sofőrt, Bozó Pétert nem tudták kiszabadítani az autóból a robbanás előtt, hiába próbált ebben segíteni a mellette ülő Gránicz Imre. Végül Imre is meghalt, hiába vitték kórházba. A kisváros megdöbben a szerencsétlenség hírére.

A tragédia után ismerősök, rokonok érkeztek a baleset helyszínére. Nem találtak szavakat. Fotó: Tésik Attila

A baleset vasárnap hajnalban a Szegvárról Mindszentre vezető úton történt, a kisváros előtti kanyarban. A Fiat a kanyart elhagyva valami miatt áttért a menetirány szerinti bal oldalra, neki csapódott egy út menti fának, és kigyulladt. Az arra járók megálltak, segítettek. A hátsó ülésen ülő Sebestyén Tamást, Kolarovszki Évát és Verók Ferencet kimentették a kocsiból, ám az autót vezető Bozó Péteren nem tudtak segíteni, és végül Gránicz Imre is hiába jutott ki a kocsiból. Tegnap késő délután a rendőrség közölte, hogy egy hatodik ember is ült az autóban, aki valószínűleg kirepült a járműből, amikor az a fának csapódott. Azért nem tűnhetett fel a helyszínen lévőnek, hogy ő is a többiekkel együtt utazott, mert segítette a sérültek kimentésében, majd sokkos állapotban hazaindult. Fejsérülése miatt azonban később orvoshoz ment, és így derült ki, hogy ő is az autóban ült.

A balesetet követő percekben ért a helyszínre a mindszenti Tóth Katalin.

Az események hatása alatt álló asszony lapunknak elmondta:

már messziről látta, hogy ég valami az út mellett, közelebb érve kiderült: egy autó. Két fiatal állt az út szélén, akkor már szóltak a mentőknek.

– Amikor odaértünk, megpróbáltuk kinyitni az ajtókat, de csak a jobb hátsót sikerült. Láttam, hogy a jobb első ülésen ülő férfi próbálja kiszabadítani a sofőrt, de nem sikerült neki, pedig az autó eleje akkor már nagyon égett. A nyitott hátsó ajtón át én előbb Sebit húztam ki, majd Évát próbáltam, aki kiabált: hagyjam, mert nagyon fáj a lába. Mondtam neki, ha nem húzom ki, meghalhat. Végül Verók Feri is kikerült. Addigra a többiek hátrébb húzták őket az autótól. Ekkor felrobbant a kocsija, a légnyomás kirepítette a jobb oldali ülésen lévő férfit az ablakon keresz-

tül. Felismertem: Gránicz Imre volt, az osztálytársam – zokogta Tóth Katalin. Az asszony arra emlékszik, hogy Imre volt a legjobb állapotban a sérültek közül. Vele addig beszélgettem, míg a mentők el nem vitték. Ezért rázta meg nagyon, amikor megtudta: meghalt.

Információink szerint Sebestyén Tamásnak a lépe és a feje sérült meg, Kolarovszki Éva combcsontsérülést szenvedett, Verók Ferencnek – akit a szentesi kórházból Szegedre szállítottak át – eltört a medencecsontja, koponyatörést szenvedett, s szilánk fúródott az agyába. Valamennyiüket megműtötték.

Zsótér István polgármestert is megdöbbenetette a tragédia, a futballistákat mind ismeri, közülük is legközelebről Gránicz Imrét. Hevesi Tamás jegyző, a Mindszent SE elnöke – miután a szerencsétlenségről tudomást szerzett – személyesen érdeklődött a sérültek állapotáról a szentesi kórházban. Intézkedett, hogy az elhunyt fiatal labdarúgók emlékére tüzzék ki a város házára a fekete lobogót. *Blaskó Imre*, a Mindszenti SE mindenesze el képedt, amikor megtudta, kikkel történt a baleset. A szerencsétlenség hírért az interneten olvasta reggel, s aztán maga is járt a baleset helyszínén. Emlékeztetett arra, hogy Bozó Péter a helyi egyesületben kezdett játszani, majd tagja volt a Diósgyőr csapatának is, de sajnos most sérüléssel küszködött. Verók Ferenc kapus sem játszik mostanában, ugyancsak sérülése miatt. Gránicz Imre nem játszott már, de

SOHA NEM ADTA FEL

Bozó Péter halála azért is döbbenetes hír a futballszerezők számára, mert sokan tudják: a csatárt – aki játszott az NB II-es Diósgyőr, a Szeged LC és a Hódmezővásárhely színeiben is – a sérülései akadályozták meg abban, hogy kitejétsze tehetségét. Lapunk is megírta 2002 júliusában, hogy a fiatal ember hogyan épült föl januári balesetéből. Akkor, Budapesten, nem messzire a szállása előtt a zebrán ment át, amikor egy autó elütötte, s egy másik kocsija is áthajtott rajta. Olyan súlyos sérülései voltak, hogy a mentősök lemondtak róla – ő mégis fölépült. Két hónappal a történet után a pályán volt, május közepén pedig játéka jelentkezett akkori csapatánál, a Röszkénél. Az igazi viszatérés azonban az volt, amikor a Sándorfalva elleni meccsen végre gólt fejt. Akkor azt mondta, ez a gól fontosabb számára, mint azok, amelyeket Diósgyőrben szerzett.

nem szakadt el a futballtól, hiszen az utánpótláscsapat edzőjeként dolgozott.

A kisvárosban többektől is halottuk, az autóban ülők szombat éjjel Csaba névnapot ünnepeltek Mindszenten, majd átmentek Szegvárra, s onnan hazafelé jövet érte őket a baleset, melynek körülményeit szakértők bevonásával vizsgálja a Szentesi Rendőrkapitányság. A helyszínen reggel jól lehetett látni, hogy a Fiat vezetője fékezett, mielőtt a kocsija a fának ütközött volna.

B. K. A.

HÉT ORVOS OPERÁLTA A SÉRÜLTEKET

A négy fiatal sérülttel meglepetésszerűen érkeztek a szentesi kórház sürgősségi osztályára a mentők: Várkonyi Katalin főigazgató lapunknak azt mondta, nem jutott el kollégáihoz az értesítés a mentőtől, hogy balesetet szenvedett betegek fogadására készüljenek. Szerencsére ekkor volt az ügyeleti váltás, többen is készen álltak arra, hogy segítsenek, így egyszerre hét orvos és az őket segítő teljes műtős személyzet operálta a négy sérültet. Egyikük olyan súlyos, életveszélyes sérüléseket szenvedett, hogy a gyors beavatkozás ellenére életét nem sikerült megmenteni. Egy férfit a szegedi klinikára szállítottak, ugyanis az ő sérülése idegsebészeti beavatkozást igényelt, erre pedig csak a megyeszékhelyen van mód. A beteg Szentesről Szegedre stabil állapotban érkezett meg. Egy férfit és egy nőt operáltak még a délutáni órákban is a szentesi baleseti sebészeti osztály műtőjében. Mindkettejüket úgynevezett polytrauma érte. Ez azt jelenti, hogy sok sérülést szenvedtek, melyek külön-külön nem jelentenek komoly bajt, együttesen viszont veszélyeztethetik az életet is. Várkonyi Katalin hangsúlyozta: kollégái mindent megtesznek az érdekében.

B. G.

Másodszor szavaz ma a szegedi egyetem szenátusa az integrációról

Eldől, milyen lesz az egészségügy

Másodszor szavaz ma délután az egyetem döntéshozó testülete az egészségügyi intézmények integrációjáról, azaz arról, átveszi-e az SZTE az önkormányzati kórház és rendelőintézet működtetését. Az integrációpártiak szerint az „igen” a feltétele sokmilliárdos szegedi fejlesztéseknek, az ellenzők szerint az „igen” privatizációs szándékokat rejt.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A nyári szünet előtti utolsó szegedi közgyűlés időpontját is az egyetemi szenátus üléséhez igazították abban a reményben, hogy az egyetemi vezetők megszavazzák az integrációt és akkor a közgyűlés is dönthet az általa kiírt pályázatról, az egyetemmel megkötendő szerződésről. Csak hogy egy héttel ezelőtt a szenátus nem szavazott, a múlt csütörtöki közgyűlés napirendjéről ezért le kellett venni a témát.

Mi maradt tehát függőben? Mint többször megírtuk, tavaly novemberben bejelentették Szegeden, hogy az önkormányzati kórház és szakrendelő működtetését átve-

szi a Szegedi Tudományegyetem. Utóbb derült ki, hogy a jogszabályi háttér módosulása miatt nem köthet egyszerűen szerződést a két fél, a város és az egyetem, hanem az önkormányzatnak pályázatot kell kiírnia: ki működtesse intézményeit. Egyetlen érvényes pályázat érkezett a kiírásra, az egyetemé – benyújtásáról természetesen a szenátus döntött.

Ezután tárgyalások kezdődtek a felek között, majd egy héttel ezelőtt titkos szavazással az egyetem döntéshozó testülete elutasította, hogy az SZTE átvegye az önkormányzati intézmények működtetését, azaz megvalósuljon az integráció – amire pályáztak. A grémium tagjai 21 igen és 21 nem voksot adtak le, hárman tartózkodtak – saját szabályaik szerint ez elutasítást, nemet-jelent. A Dél-magyarország érdeklődésére a szenátus egyes tagjai – név nélkül – akkor elmondták, a nemmel szavazók főként attól tartanak, hogy az orvoscentrum, a klinikák milliárdos adósságait az egyetem eddig is, ezután is keresztfinanszírozással, más karok rovására „kezeleti”. A múlt hétfői szenátusi ülésen ezt igyekeztek megakadályozni azzal a döntéssel,

mely szerint önálló gazdálkodással és költségvetéssel rendelkező klinikai központ lép a törvény erejénél fogva megszüntetett orvoscentrum helyébe.

Az integrációpárti szegedi polgármester, Botka László szerint az egyetem van lépéskényszerben, hiszen túl sokba kerül a helyileg szétaprózott gyógyítás; a megáldott nagy klinikai központra pedig nagyobb eséllyel nyerhető pénz, ha arra az integrált, hatékonyabb, a párhuzamosságokat felszámoló ellátás megvalósítása után a város és az egyetem közösen pályázik. Az ellenzők üdvözölték, hogy a szenátus nemmel szavazott és megismételte korábbi, „rejtegetett” privatizációról szóló vádjait.

Szabó Gábor rektor az „egyértelműbb állásfoglalás” reményében terjesztette ismét a szenátus elé a témát. A ma délutáni ülésen kiderült, változott-e a grémium véleménye, mely tábor lobbistái voltak eredményesebbek. Lényegileg sokkal fontosabb dolog dől el: milyen lesz a szegedi egészségügy a következő tíz-tizenöt évben. A megszülető igen vagy nem az egészségügy mellett más ágazatokra is hatással lesz.

Szignál

PANEK SÁNDOR

Nem tudom, ki hogy van vele, én minden megszólalásakor ellenkezve hallgatom a Kossuth rádió új szignálját. Ha egy vasasműhely tíz legidegesítőbb hangját ki lehetne választani, ez a húzott-nyújtott géphang bizonyára az első háromban szerepelne. Nehéz lehetett dönteni, hogy mire is cseréljék le a közszolgálati rádióban, az első számú kultúráközvetítő hangzó médiumban a Kossuth-nóta ismerős és barátságos dallamát. De, hagyjuk meg, ha ez volt a cél, sikerült eltalálni azt a hangot, amely a jelenlegi anyagias, manipulációs, bulváros Magyarországnak mindennél jobban megfelel.

Korszerűtlen lett a Kossuth-nóta. Túl ráérős volt, túlságosan ismerős, nem képviselte már az új idők diktálta figyelemfelkeltési szokásokat. Kellett egy fogzomáckaparó hang, valami, ami azt üzeni, pörgés, emberek, új idők vannak, bele ne feledkezzünk abba a kevésbé békés rádióhallgató nyugalomba, ami jut. Elcsapták hát a Kossuth-nótát, ami sem pörgős nem volt, sem hadaró, affektáló és modoros, nem mászott bele behízelt ember és harsányan az ember fülébe. Ha ebben az értékvesztett, le nem üledő világban embereket összekötő, közös víziót jellemező szimbólumokat kellett volna találni, a Kossuth-nóta szignál pontosan ilyen lett volna. Nyugalmas volt, kicsit emelkedett, de nem úgy, mint egy himnusz, hanem csak annyira, amennyire egy kialakult közös identitás szertartásos tud lenni.

Úgy tűnik, a Kossuth rádió új műsorszerkezetének kidolgozásakor az adó új vezetésének más gondja volt, mint a hagyomány és az újdonság összehangolása. A régi szignálból is lehetett volna hangszerelni egy barátságos, muzikális és a kereskedelmi rádiók hangvilágánál kevésbé tolokodó jelzést, amely nem úgy hangzik, mint a coca-coldás villamos fékezése. Vannak hétköznapi hagyományok, amelyeket nem szabad csak úgy, a marketing érdekében eltörölni. Ha egy közszolgálati rádió ezt megteszi, egyszerűen lekezeli azt a hallgatóját, akinek életétől idegenek a hírciklusok és sürgetés nélkül maga szeretné leszárnai az üzeneteket.

Évekkel ezelőtt, külföldi tartózkodásom idején történt, hogy egy magyar férfi állt meg mellettem egy francia zöldsegespultnál, és elfűtyülte a Kossuth rádió szignálját. Mint kiderült, sejtette, de meg akart bizonyosodni róla, hogy én is magyar vagyok. Elképzelni is rossz, milyen lett volna, ha az új szignállal próbálkozik.

A lehető legnehezebb pillanatban lett főjegyző

Ha a filmkritikus rendezni kezd

Három felnőtt lányát útjára indította, és eddigi életének talán legnagyobb szakmai kihívásával néz szembe Csonkáné Balda Ilona (képünkön), akit a megyei önkormányzat főjegyzőjévé választottak. A megye nehéz pénzügyi helyzetben van, hamarosan a középiskolák összevonásáról dönt majd. A főjegyző korábban a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőre volt a közigazgatási hivatalban – most ellenőrzött lett. Szerinte ez érdekesebb feladat.

A rendszerváltás óta nem volt ilyen nehéz pénzügyi helyzetben a Csongrád megyei önkormányzat: egy-milliárdos hitelkerettel számol. Közben – ahogyan a legtöbb megyei testület az országban – jobboldali vezetésű, kormánypárti országgyűlési képviselők is dolgoznak a közgyűlésben, de az ellenzéki oldalon. Mindig érdekes az a köztisztviselő, aki ilyen helyzetben hivatalt vezet. Ezen a poszton Csongrád megyében sajátos helycsere zajlott le, hiszen az előző főjegyző, Siket Judit a regionális közigazgatási hivatal élére került, az új főjegyző viszont ugyanettől a hivataltól érkezett egy hónapja.

Tizenöt évig törvényességi ellenőrzéssel foglalkoztam: az önkormányzatoktól beérkező jegyzőkönyvek hozzám kerültek, ha törvénysértő döntéssel találkoztam, észrevételt küldtünk a testületnek – mondja Csonkáné Balda Ilona. – Az esetek 99 százalékában elfogadták az észrevételt, és korrigálták a döntést. Ha nem, az Alkotmánybíróság vagy a bíróság döntött. A megyei önkormányzatnál kiegyensúlyozott, törvényes munka folyt, arról az oldalról is jól látszott. Emellett tudtam, ha ide jelentkezem, ellenőrzött leszek, de ez a munka mégis sokoldalúbb, ezért vállaltam a kihívást.

A hasonlatot, hogy most mint-ha filmkritikus létre rendezni kezdene, kijavítja: inkább a nyúl és a vadász közötti különbséggel lehet érzékeltetni a változást.

Amikor ősszel az előző nyolc évhez képest teljesen új választott vezetés került a közgyűlés élére, a megyeházán érezni lehetett az elektromosságot a levegőben. Csonkáné Balda Ilona azt mondja, ezt a jelenséget nem szeretné minősíteni, mert ez már a múlt. A köztisztviselőnek az a feladata, arra esküdt föl, hogy a jogszabályoknak megfelelően járjon el a választott testület döntéseinek előkészítése és végrehajtása közben. Szeretné, ha a hivatali apparátus is összekovácsolódna, ha nemcsak a saját munkakörükben gondolkodnának, hanem egy csapatként dolgoznának.

Mi a siker fokmérője ezen a poszton? A kérdésre azt válaszolja, egyértelműen az, hogy jogszerű legyen a hivatali munka, és ne kapjon az önkormányzat törvényességi észrevételt. Ez egy objektív mérce a mostani körülmények között is.

B. A.